

ж) не разполага със система (като банкови сметки и друга инфраструктура), чрез която да се получават приходите от предоставяната чрез интернет сайтовете услуга,

като също така се има предвид, че съгласно решение от 17 декември 2015 г., WebMindLicenses (C-419/14, EU:C:2015:832), сами по себе си не изглеждат решаващи фактите, че управителят и едноличен собственик на дружеството лицензодател е съзателят на разглежданото ноу-хау и че същото това лице е оказвало влияние или е извършвало контрол върху развитието и използването на посоченото ноу-хау и върху доставката на основаващите се на него услуги, така че физическото лице, което е управител и собственик на дружеството лицензодател, е също така и управител и/или собственик на търговските дружества подизпълнители — и в крайна сметка на дружеството жалбоподател — които съдействат при предоставянето на услугата като натоварени от лицензополучателя подизпълнители, осъществявайки съответните вече посочени функции?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Satversmes tiesa (Латвия), постъпило на 13 ноември 2020 г. — AS „Pilsētas zemes dienests“/Latvijas Republikas Saeima

(Дело C-598/20)

(2021/C 35/48)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Satversmes tiesa

Страни в главното производство

Подател на искането за установяване на противоконституционност: AS „Pilsētas zemes dienests“

Оран, приел спорния акт: Latvijas Republikas Saeima

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли освобождаването от данък върху добавената стойност на сделките по отдаване под наем на недвижими имоти, предвидено в член 135, параграф 1, буква л) от Директива 2006/112/ЕО (¹) на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, да се тълкува в смисъл, че посоченото освобождаване се прилага спрямо принудителното отдаване под наем на земя?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, тоест ако принудителното отдаване под наем на земя е освободено от данък върху добавената стойност, то тогава, когато във всички останали случаи отдаването под наем на земя подлежи на облагане с данък върху добавената стойност, не противоречи ли такова освобождаване на един от принципите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, а именно на принципа на неутралитет на данъка върху добавената стойност?

(¹) ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на 13 ноември 2020 г. — UAB „Baltic Master“/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Дело C-599/20)

(2021/C 35/49)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: UAB „Baltic Master“

Отговорник: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos